

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תרג

ערב ש"ק פ' מקץ - שבת חנוכה, א' דר"ח טבת
ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

IN LOVING MEMORY OF

Reb Tzvi Reuven ben Reb Refael ע"ה Galibov

(Los Angeles, California)

Passed away on Shabbat Parshat Vayeishev, 23 Kislev, 5766

ת. נ. צ. ב. ה.

AND IN HONOR OF HIS BROTHERS יבלח"ט

Reb Arye ben Esther Bechora שיח' Galibov

(Jerusalem, Israel)

Reb Zev ben Esther Bechora שיח' Galibov

(London, England)

DEDICATED BY

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיחיו Shagalov

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

3

דבר מלכות

חייבים לעסוק בחינוך / משיחת ש"פ וישלח התשמ"א

6

זמן הגאולה

איך לבקש ולחכות למשיח / הזמן הנוכחי באור הגאולה

9

המעשה הוא הטיקר

חיזוק הציפי' לביאת המשיח / הוראות למעשה בפועל

10

ניצוצות של משיח

מי הם הליזבאוויטשנער'ס? / לקט קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

11

יילחום מלחמת ה' - וינצח

לאחרונה הם השתתקו כי התפנה כסא בממשלה... / שיחות בענין שלימות העם והארץ

12

יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק עשירי / יומן מרתק מהמעשה ונשמע בבית חיינו 770 בשנת תשמ"ו בחג החנוכה

הריי"צ יש לדעת בדיוק את ההלכה בשולחן ערוך.

התבטאות זו של השופט שיקפה את הרושם שנוצר במהלך המשפט מגישתו של השופט, צ'ארלס סיפטון, גישה עניינית של חיפוש הצדק, ללא משוא פנים, כשהוא מציג כשרון לקלוט היטב את סבכי פרטי העניינים הדקים בסוגיות האמורות.

אחר-הצהריים העיד עבור הצד השני פרופ' ארתור גרין, בתור מומחה לחסידות, כביכול. הנ"ל משתייך לתנועה גרוועה יותר מהרפורמים והקונסרבטיבים, ובחקירה הנגדית הוא התחמק מלהשיב.

בקשר למסופר בתחילת היומן על ההוראות להשלוחים שי' הננו מפרסמים לראשונה צילום מיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת יום ד' פ' מקץ, כ"ח כסלו, אור לה' דחנוכה ה'תשמ"ו - לחברי הכולל "תפארת זקנים, לוי יצחק" ו"חכמות נשים" - שיחיו ולילדים ולילדות - "צבאות-השם" - שי' - בביהכנ"ס, לאחר תפלת מנחה, והדלקת נר ה' דחנוכה (נדפסה בלקו"ש חכ"ה ע' 393)

ובהתאם לכך - יש לעורר את כל השלוחים העוסקים בהפצת היהדות מתוך חיות חסידותי בכל קצוי תבל, לייסד במקומם "כולל- לזקנים ולזנות, ואירגון של "צבאות-השם" לילדים וילדות.

יוסי' 21 ק"מ

ובמקומות שקיימים כבר מוסדות אלו - יזקנים וירחיבם ביתר שאת וביתר עוז.

ומובן, שכל זה הוא בהוספה על ביסוס והרחבת כל הפעולות דהפצת היהדות עם כל שאר יהודי המקום - אלו שיש להילדים זקנים. והן כל אלו וכדי לשתף בזה את כל הנמצאים כאן (הן הזקנים, הן הילדים, והן כל אלו שביניהם) - יקבל כל שליח סכום מסוים מכאן (בשם כל הנמצאים כאן). כתור השתתפות בפעולות אלו, הן כנוגע ל"כולל" עבור הזקנים, והן כנוגע לאירגון "צבאות-השם" עבור הילדים.

להלן פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

ובהתאם לכך - יש לעורר את כל השלוחים העוסקים בהפצת היהדות מתוך חיות חסידותי בכל קצוי תבל, לייסד במקומם "כולל" לזקנים ולזנות, ואירגון של "צבאות-השם" לילדים וילדות.

ובמקומות שקיימים כבר מוסדות אלו - יוסיפו בהם וירחיבם ביתר שאת וביתר עוז. ומובן, שכל זה הוא בהוספה על ביסוס והרחבת כל הפעולות דהפצת היהדות עם כל שאר יהודי המקום - אלו שבגיל בין הילדים והזקנים.

וכדי לשתף בזה את כל הנמצאים כאן (הן הזקנים, הן הילדים, והן כל אלו שביניהם) - יקבל כל שליח סכום מסוים מכאן (בשם כל הנמצאים כאן), בתור השתתפות בפעולות אלו.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים לעילוי נשמת אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת חשא ב"ר נטע אורי ע"ה ובעלה ר' יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה ולע"פ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות זוג' - תבלתשי"א - מרת ח'י רחל בת שפירנצא שנאל ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

●

המדור "יילחום מלחמת ה' - וינצח" מוקדש לעילוי נשמת ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העיוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
 דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

חייבים לעסוק בחינוך

המשך תיאור מהלך משפט הספרים:

י"ף ג', כ"ט: היום העיד עבור הצד השני ד"ר מנחם פרידמן מארץ ישראל (מבני ברק), היסטוריון לסוציולוגיה, בתור "מומחה" ליהדות וחסידיים כביכול. הנ"ל ניסה להסביר מה זה "מעמד" ומה זה "רבי" כדי להוכיח שזה רכוש פרטי, אבל כבר בחקירה הנגדית (שנמשכה גם למחרת) הוכיח חוסר ידע מוחלט בכל הדברים שנוגעים לענין זה, במיוחד בנוגע לחב"ד, אך הוא המשיך להתעקש על דעותיו. מה עוד שבמהלך עדותו היו כמה תקריות לרעתם עם השופט. י"ף ג', ג' ט"ז: היום היתה העדות העיקרית לטובת הצד שכנגד על-ידי ר' ח"ל.

בבוקר נסבה העדות על חקירה בכתב של הנ"ל, ואחר-הצהריים הביאו את הנ"ל לחקירה נגדית, במהלכה הועמדה כל הנאמנות שלו בסימן שאלה גדול. ההפתעה הגדולה ביותר היתה כאשר הנ"ל הודה בעצמו ששרף וכלה כמה וכמה מסמכים המראים בבירור על שייכות הספרי"ה לאגודת חסידי חב"ד.

א' הדברים המרכזיים שנדונו – כזכור – הוא, האם כתיבתו של כ"ק אדמו"ר הרי"צ כי הספרים שייכים לאגו"ח, יכולה היתה להיות לא אמיתית (ח"ו). הצד השני ניסה להוכיח כי ישנם היתרים לא להביע דווקא את האמת וכו' ח"ו, וגם רב יכול לעשות כך, ולצורך זה הביאו אנשים מהארץ שיוכיחו כנ"ל. והצד שלנו התעקש שהדבר אסור ע"פ ההלכה ובודאי לא יתכן אצל רבי.

ע"פ מקורות יודעי דבר, הנחה כ"ק אד"ש את עורכי הדין כיצד לפעול בחקירה הנגדית של רח"ל, וביקש שבמהלך עדותו ישאלוהו האם ביכולתו לצייר לעצמו את דמותו של כ"ק אדמו"ר הרי"צ, ולכשיצייר – שיאמר בבקשה האם הרבי הרי"צ מסוגל לכתוב דבר שאינו אמת.

ואכן במהלך חקירתו ע"י עורכי הדין שלנו, שאלוהו כנ"ל, והתחיל להתרגש ולומר שבוודאי יכול לציירו וכי במשך כך וכך עשרות שנים דמותו אינה משה מנגד עיניו. כששאלוהו באם היה מסוגל לכתוב דבר שאינו אמת, התחוללה דרמה בבית המשפט בעת שעורכי הדין שלהם ניסו לומר שהוא אינו חש בטוב ומתרגש וכו'... אולם הוא עצמו צעק לעברם והיסה אותם באומרו שהוא חייב לענות על השאלה.

לאחר דין ודברים ענה הנ"ל בתוקף כי כל מציאותו של כ"ק אדמו"ר הרי"צ היא מסירת נפש על שמירת כל השולחן-ערוך, ועל כך שילם אף בישיבה בכלא הרוסי, ואין שום אפשרות בעולם שהוא יכתוב או יאמר דבר שאינו אמת...

לאחר מעשה מתברר כי עדות זו היתה מכרעת לטובתנו.

י"ף ג', ה' ט"ז: בבוקר העיד עבורנו הרב רלב"ג מבית הדין של אגודת הרבנים. בעדותו פרך היטב את כל ההוכחות שהביא ד"ר שילה לפני מספר ימים מהמשנה בנדרים על כך שישנם נסיבות בהם מותר לומר דבר שקר.

במהלך עדותו של הרב רלב"ג, כאשר חקר אותו השופט (הגוי) לפרטי פרטיה של ההלכה בקשר לשאלה אם ומתי מותר לשקר, ניסה עורך הדין של הצד השני להעיר שאין אלה פרטים הנוגעים לענין. השופט הגיב על כך כי עד כמה שהוא התרשם על מהותו וענינו של הרבי אין הרבי יכול לסטות כמלוא נימה, ואף לא כקוצו של יו"ד, מן ההלכה בשולחן ערוך, ולכן אף שבבית המשפט קובע החוק ולא ההלכה – הרי כדי לקבוע בדיוק את רצונו וכוונתו של הרבי

כאשר מתאספים היום לדבר על מצב היהדות - הנה בכל עשרת המקומות הראשונים צריך לעמוד הענין של חינוך ילדי ישראל ● מסתובבים ריבוי גדול של ילדי ישראל אשר אינם מקבלים שום חינוך יהודי, והוא אינו עושה כלום כדי להכניס עוד ילד יהודי ב"צבאות השם"!
● הרי ע"ז מעכב את הגאולה ברגע, מעכב את הילד עם אביו ואמו, עם העסקן עצמו, עם משיח צדקנו ועם שכינתא - בגלות! ● תרגום חפשי משיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"א - בלתי מוגה

פרסום ראשון בלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

התלמידים היפך מאהבת ישראל, היפך מתורת משה ש"אוהב ישראל הי"י³, שאלו המתנהגים בצורה הפוכה – נלחמים במשה רבינו, ר"ל!

כאשר מביטים לראות מה נעשה במוסדות אלו – רואים שהולך שם תהו ובהו!

אלא שלא מעונינים כעת "להתפס" למוסדות אלו, מה שנוגע עכשיו הוא שלא פועלים מאומה עם אותם ילדי ישראל ה"מסולאים בפז"⁴ שמתגוללים "בראש כל חוצות"⁴, ואינם מקבלים שום חינוך יהודי, עד שחלק גדול מהם לא ראה מימיו ספר תורה!

ב. אם כך הוא בנוגע למצב החינוך בארץ ישראל, הרי עאכ"כ בנוגע לחוץ לארץ, אשר "לית מאן דפליג" שרוב ילדי ישראל אינם מקבלים כלל חינוך יהודי!

מתווכחים על מספר הילדים שמקבלים קצת חינוך יהודי, האם מדובר באחוז יותר או באחוז פחות... אך בנוגע למעשה בפועל – לא עושים בענין כפי שנדרש שיעשו, ועוד ועיקר – אפילו לא מדברים על זה!

א. בנוגע למצב החינוך של בני ובנות ישראל בארץ ישראל – הרי רק אחוז קטן ביותר מהם מקבלים חינוך יהודי!

ומה עושים העסקנים שם – עסוקים בענינים אחרים! אמנם ענינים טובים, אבל מדובר הרי על חינוך ילדי ישראל, שאפילו ילד יהודי אחד הוא "עולם מלא"¹, ועד שבשבילו נברא אדם הראשון "יחיד"².

עאכ"כ כאשר מדברים על רבים מילדי ישראל, ועד כדי כך שמספר רב מהם בארץ ישראל לא ראו מעולם ספר תורה, או אפילו שמעו על כך – מלבד אותם פעמים שאולי לימדו אותם מדברי הימים של עם ישראל, שבעבר הרחוק ובעולם אחר ה' דבר כזה ששמו ס"ת, משא"כ היום לא זקוקים לזה, ובלי זה אפשר להיות אדם טוב ומודרני וכו'...!

לאידך גיסא, ישנם מוסדות חינוך בהם לומדים תורה, אבל מלמדים שם את

(* השיחה מובאת בקשר עם הכרזת אגודת חסידי חב"ד באה"ק על שבת זו (פ' מקץ): שבת חינוך – לעיון ולחזיון בדרכי החינוך החסידי החב"די, ולרגל מלאת 30 שנה ל"מבצע חינוך". המו"ל.

(1) סנהדרין לז, סע"א – במשנה.

(2) שם. וראה פרש"י וחדא"ג מהרש"א שם.

(3) מנחות סה, סע"א ואילך.

(4) איכה ד, ב.

ולא רק שאינם עושים מאומה אודות חינוך יהודי, אלא אפילו בנוגע ל"גזאיש עג'וקיישין" [=חינוך יהודי מינימלי, מורשת ישראל וכיו"ב] (שאת הפירוש בזה ניתן לדעת על-ידי עיון בקיצור שולחן ערוך המתורגם לאנגלית) – גם בזה לא עושים כלום!

אמנם פועלים דברים טובים, והרבה דברים טובים: האחד מדבר בשבחו של השני שיש לחלוק לו כבוד, מחלקים מדליות וכו', שבה מפרסמים את עושי המצוה ומקיימים גם כן מצוה, כמובא בשו"ת הרשב"א⁵ – אבל זה לא נוגע לענין החינוך של ריבוי גדול מילדי ישראל שזקוקים פשוט להצלה!

וגם העסקנים בעצמם יודעים שהדברים בהם הם עוסקים אינם עיקריים כפי שענין החינוך עיקרי ו חשוב.

ומכך מגיעים לעיקר נוסף – חסרון בחינוך של יהודים מבוגרים – הענין של נישואי תערובות, כמדובר בהתוועדות הקודמת⁶, וכתוצאה מכך כל שאר הענינים הקשורים להתבוללות.

ג. יהודי צריך לדעת, שכאשר מתאספים היום לדבר על מצב היהדות – הנה במקום הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי – צריך לעמוד הענין של חינוך ילדי ישראל, שהרי זהו ה"עשרה שנקראים חיים" ו"עשרה שנקראים יקר"⁷.

ורק לאחר שעושים זאת, אפשר לגשת לכל שאר הנושאים הטובים והחשובים.

לא כפי שנהוג בכינוסים כו', שרק בסוף הכינוס, כשרוב המשתתפים כבר עזבו, והאנשים שנותרו כבר עייפים – נזכרים שיש

(5) ח"א סתקפ"א. הובא במג"א או"ח סקנ"ד סקכ"ג. רמ"א יו"ד סרמ"ט סי"ג.

(6) דש"פ לך לך סעיף לח ואילך – שיחות קודש תשמ"א ח"א ע"י 369 ואילך.

(7) מדרש תהלים קמו.

לדבר על ענין החינוך, ואז כשרואים שכבר אין ענין לדבר עליו, מודיעים שישאירו את ענין החינוך לשנה הבאה...

אבל אין בכלל "שנה הבאה" – שהרי "הנה זה עומד אחר כתלנו"⁸, הנה בא משיח צדקנו ויגאל אותנו כבר מהחושך כפול ומכופל של הגלות!

אלא שהוא טוען: מה גלות, איפה גלות?! מעולם לא היתה לו תקופה כה טובה כתקופה הנוכחית ("גוד-טיים") – הוא יושב בראש, יש לו כל מה שברצונו, מאומה לא חסר לו, ומדוע תחסר לו ביאת משיח צדקנו?!...

הרי כאשר יבוא משיח הוא לא יתפוס מקום ויפסיק להיות "קאפעלוש-מאכער" ("יוצר כובעים"), וא"כ אינו זקוק לכל הענין!

בינתיים מסתובבים ריבוי גדול של ילדי ישראל אשר אינם מקבלים שום חינוך יהודי, והוא אינו עושה כלום כדי להכניס עוד ילד יהודי ב"צבאות השם"!

הרי עי"ז מעכב את הגאולה ברגע, מעכב את הילד עם אביו ואמו, עם העסקן עצמו, עם משיח צדקנו ועם שכינתא – בגלות!

ד. והנה, כדי לעסוק בזה לא זקוקים לערוך אסיפות מיוחדות – מכיון שזה שייך לכל אחד ואחת באיזה מעמד ומצב שיהי, שהרי זהו ציווי התורה "אם בחוקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם"⁹,

אשר על כן, צריך כל אחד ואחת לעסוק בזה, אנשים ונשים, ובימינו גם ילדים, טף – לפעול שיהי "בחוקתי תלכו גו"¹⁰ אצל כל אחד ואחת, על-ידי חינוך המתאים וכו', ולעסוק בזה "כדבעי למעבד" [..].

יחד עם זה צריך לדעת שלא מדובר ב"כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה"¹⁰, אלא

(8) שה"ש ב, ט.

(9) ר"פ בחוקותי.

(10) עקב ח, יז.

בסיום השיחה הורה לנגן "ופרצת", ניגון הקשור ל"ט כסלו (פדה בשלום), "עוצו עצה ותופר" ו"אך צדיקים".

קודם שנודע על התוועדות כ"ק אד"ש היתה אמורה להערך ב-770 התוועדות משפיעים בקשר עם זאת חנוכה. כ"ק אד"ש ביקש בהתוועדות שיכריזו על מועד החדש של התוועדות זו למחר בבוקר, והוסיף "מ'זאל דאָס ציען און ציען און ממשיך זיין ביז "דאלאָי גלות" בביאת משיח צדקנו". אח"כ מסר את המזונות לר"ד רסקין עבור התוועדות זו.

אחר-כך פתחו ב-770 ריקודים סוציאליים צבאיים וזו"ה...

ק"א, ג' טמ"ה, "זאת תנסה": ע"פ ציווי כ"ק אד"ש אתמול, נערכה היום ב-770 התוועדות גדולה, שהתחילה משעות הבוקר המוקדמות עד לתפלת מנחה (בעת חזרת כ"ק אד"ש מהאוהל), מתוך שירה וריקודים חזקים. כשנכנס כ"ק אד"ש למנחה שרו בחוזק רב, ואחד המשפיעים שלקח "לחיים" התגלגל על הרצפה במעבר לפני ש"ק אד"ש עבר. כשקם סימן לו כ"ק אד"ש בידו הק' כעין הצדעה.

אחרי תפלת מנחה נמשכו השירה והריקודים, תוך כדי נודע ש"ק אד"ש יתוועד היום התוועדות נוספת בשעה 9:30 (התוועדות שלישית תוך יומיים!). הידיעה הקפיצה את כולם, השירה והריקודים נמשכו שעה ארוכה.

בעת ההתוועדות עמדה המנורה הגדולה מאחורי הרבי. אחרי השיחה השני' ניגנו ניגון ההקפות בשמחה עצומה, כ"ק אד"ש הורה לשרוק וסימן בידו הק'. בהמשך אמר כ"ק אד"ש שיחה ארוכה אודות המצב באה"ק, כשהוא מדבר בחריפות רבה ובכאב על המצב שם. לקראת סיום הדברים שאל כ"ק אד"ש מהי לכאורה התועלת בכל הדיבורים, הרי אדרבה – בגלל זה יוציאו את כעסם עי"ז שלא יתנו לענינים הקשורים עם זה שצועק נגדם... והסביר שלכל לראש, כיון שענין זה קשור עם שפיכת דמים ממש, הרי ישנו ציווי "לא תעמוד על דם רעך", ונוסף לזה, בדבר שנוגע וכואב באמת – לא מתחשבים אם הצעקה תועיל ואם לאו, הצעקה היא מפני שהדבר נוגע!

וסיים כ"ק אד"ש: ועוד ועיקר – מטבעו של יהודי שהוא "בעל חלומות"..." ע"ד יוסף הצדיק שעם היות שישב בבית הסהר, הרי סוכ"ס הגיע למצב ש"בלעדך לא ירים איש את ידו ואת רגלו", (כ"ק אד"ש חייך ואמר): אינני חושב שצעקותי יועילו שלא ירימו יד ורגל בלי רשותי, אבל ה"חלום" שלי הוא שכולי האי ואולי יועילו הצעקות שמכאן ולהבא יוסיפו בשמירה ממשית בירושלים העתיקה, בחברון ובשכם, ואפילו... בתל אביב!

בסיום ההתוועדות הורה כ"ק אד"ש לנגן ניגון הכנה ואח"כ ניגון ד' בבות, "שיבנה בית המקדש", "ניעט ניעט ניעקאווא". לאחר ברכה אחרונה וחלוקת הדולרים ל"טנקיסטים" החל כ"ק אד"ש לנגן "כי בשמחה".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:30 בלילה, אח"כ החלו ב-770 ריקודים סוערים עד לסיום הגלות (כהוראת כ"ק אד"ש).

בא' הימים בתחלת חודש טבת הגיעה לבית חיינו קבוצת ילדים מבתי ספר תיכון, כשראו את כ"ק אד"ש הושיטו ידיהם אליו לשלום והחזיר ידו הק' אליהם וכן הניח ידיו הק' על ראשם.

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק עשירי מתוך יומן
מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ז

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ז – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'כלי אחריות'

י"ח, כ"ט (ט) פסול: כבכל הימים בהם נערך המשפט, נסע כ"ק אד"ש גם היום לאוהל.

בהוראת המזכירות טלפנו היום לכל השלוחים ברחבי תבל להודיע על הוראות כ"ק אד"ש: שיפתחו בכל מקום "כולל תפארת זקנים", "צבאות השם" (ראה צילום כתי"ק בסוף הגליון), ולבתי חב"ד שידאגו ביום אחרון של חנוכה לעשות הדלקת המנורה בפרסום גדול ובהשתתפות ראש העיר וכדו', באם לא מתאפשר ביום האחרון שיעשו ביום ראשון בבוקר, ולדאוג לצלם את המעמד ולשלוח לכ"ק אד"ש את התמונות. כ"ק אד"ש הורה להדגיש בכל הנ"ל שזה חב"ד.

י"ח, כ"ט (ט) פסול: אחר התפלה התקיימה התוועדות קודש של כ"ק אד"ש. אחרי השיחה השלישית אמר מאמר (כעין שיחה) ד"ה נר חנוכה מצוה להניחה גו'. לאחר חלוקת בקבוקי המשקה החל כ"ק אד"ש לנגן "והריקותי לכם ברכה".

בסיום ההתוועדות אמר כ"ק אד"ש שבהמשך למדובר אודות ענין השמחה, אזי "אני המתחיל", ולכן בהוספה על התוועדות זו תערך התוועדות נוספת במוצאי שבת, נר ח' דחנוכה, וכדי שלא לבלבל את סדרי הלימוד תתחיל ההתוועדות בזמן הרגיל בשעה 9:30. אח"כ הורה כ"ק אד"ש לנגן שיבנה בית המקדש וסימן בידו הק' להגברת השירה.

בהתוועדות שהתקיימה במוצש"ק אמר כ"ק אד"ש מאמר (כעין שיחה) ד"ה ביום השמיני נשיא גו'. את המאמר סיים במילים: "בהסכם כל הקהל כולו 'ווי וואַנט משיח נאוו', במהרה בימינו ממש". בשיחות הורה כ"ק אד"ש לשלוחים ומנהלי בתי חב"ד שיעסקו בכל מקום בפעולות עם ילדי ישראל, עם זקני ישראל, ושאר הפעולות של בית חב"ד, ושישלחו דו"ח מפורט על כל הפעולות שנעשו במקום ההוא, בצירוף תמונות מפעולות אלו או מבית חב"ד, על מנת לפרסם עושי מצוה ע"י שידפוסו את הדו"חות והתמונות בחוברת בדפוס נאה ומהודר.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

עוסקים בזה בכוחותיו של הקב"ה, ואזי בודאי יצליחו בזה, מכיון ש"הקב"ה עוזרו"¹¹.

ה. ולא כדעת הטועים שטוענים מדוע יש לעסוק בזה, הרי בין כך לא יכולים לפעול כלום מאחר שלא יצייתו וכו'!

אומרים להם: כאשר יהי 'יגעתי' יהי גם "ומצאת"¹², באופן של מציאה, שאינה בערך ליגיעה שהשקיעו בזה!

ואפילו אם יודעים שלא יצליחו לפעול כלום - ישנה הוראה מהסיפור שאירע עם חזקי', שכאשר ראה בנבואה כי עתיד לצאת ממנו דבר לא טוב, ובגלל זה רצה להתחמק מקיום מצוה - נענש על כך, כמסופר במדרשי חז"ל¹³ [בכלל אין להאריך בדיבור בסגנון זה אודות חזקי', שהרי 'אָט אָט קומט משיח" ששמו [מנחם בן] חזקי'¹⁴; אבל המדובר במאמר חז"ל מתורה שבעל-פה - שהיא הרי רצון העליון, כמבואר באגה"ק¹⁵].

ועד"ז הוראה בנוגע לכל אחד ואחת, שאין להכנס לחשבונות אם יפעלו משהו על-ידי תורה ומצוות או לא, מכיון ש"בהדי כבשא דרחמנא למה לך"¹⁶.

ו. ויה"ר שלא יצטרכו לדבר על זה שוב בשבוע הבא, מכיון שיבוא הפתרון ע"י תיקון הדבר, או מכיון שעד אז כבר יבוא משיח...

ומה שיהי קשה - כיצד משיח יכול הי לבוא בשעה שהעסקנים לא עשו מה שהיו צריכים לעשות בנוגע לחינוך?!

אזי כשם שיהיו אז קושיות אחרות, תהי גם קושיא זו! והלואי שלא יהיו קושיות ודאגות גדולות יותר מקושיא זו.

ובפרט שבודאי לפני ביאת משיח צדקנו יבוא גם אל' הנביא, ש"תשבי יתרץ קושיות ואיבעיות"¹⁷.

*

ז. [.] כאשר יעקב פגש את עשו¹⁸, הוא (יעקב) הי' מוכן כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה, והטעם שלא יכול עדיין ללכת אז אל הגאולה, כפי שהוא אמר לעשו: "כי הילדים רכים גו"¹⁹.

מזה מובן, שכאשר יגיע הזמן בו יצטרכו ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה - הילדים כבר לא יהיו "רכים".

לכן עכשיו, ברגעים האחרונים בגלות, שהנה זה משיח צדקנו בא ("אָט קומט משיח צדקנו") - הילדים שפעם היו "רכים" - אינם "רכים", ומחכים למשיח בתשוקה גדולה²⁰.

ולא רק שמחכים לו, אלא גם תובעים שכבר יבוא, וצועקים ושרים את-זה בשמחה גדולה, ובשפת המדינה כדי שגם גוים ישמעו ויבינו זאת.

ובודאי שאבינו שבשמים השומע אך שהילדים צועקים ושרים זאת - יקיים את ה"נער ישראל ואוהבהו"²¹ - יוציאם מהגלות ויביאם אל הגאולה האמיתית והשלימה,

ובזכותם - יוציא גם את "זקנינו", כיון ש"הם (הילדים) הכירוהו תחלה"²², וכולם ביחד ילכו לקבל את פני משיח צדקנו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א החל לנגן 'ווי וואַנט משיח נאוו'].

17) תיו"ט סוף מס' עדיות. של"ה תט, א. והוא ע"פ זח"ג כח, א. וראה גם ערוך השלם בערכו.
18) וישלח לג, ד.
19) שם, יג.
20) בכ"ז ראה גם ב"יחי המלך" שו ע' 3 ואילך.
21) הושע יא, א.
22) שמ"ד פ"א, יב.

11) קידושין ל, ב. סוכה נב, ריש ע"ב.
12) ע"פ ל' חז"ל - מגילה ו, רע"ב.
13) ראה סנהדרין צד, א ואילך.
14) סנהדרין צח, ב.
15) פכ"ט (קנא, א).
16) ברכות י, א.

איך לבקש ולחכות למשיח

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כאשר מביטים על אלו המנגנים בהתוועדות ואף מוחאים כף ביום השבת, רואים שפניהם עצובות מכיון שהם עושים עבודת פרך, הכריחו אותם ב"מלאכת נשים לאנשים"¹...

וכאשר מביטים עליהם נעשה מצב רוח עצוב ("קאלעמוטנע").

הם טוענים שמחייאת כף זו עבודה לנשים ולילדים, הם (הילדים) צריכים לשיר שחפצים במשיח "נאו" ולא רוצים לחכות וכו'; אבל הוא יכול להתעמק ולחשוב במהותו של משיח, "ישכיל עבדי... ירום ונשא וגבה מאוד"², דרגות נעלות!...

ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט³, שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא, אזי בשעה שמחשבתו עסוקה במעלת המשיח, הוא נמצא "שם" במעלת המשיח! ומדוע עליו לשיר?! אך כיון שאסור "לפרוש מן הצבור"⁴, ועליו לצאת ידי-חובה כלפי נכדו... אזי "מדביק" הוא ("רירט ער צו") יד ליד.

ב. עד"ז הוא נוהג בכל הענינים שרבותינו נשיאינו תובעים:

כשמגיע להפצת המעיינות חוצה, הוא יוצא ומושיט (יד רק עם) אצבע אחת, ועד"ז הוא גם נותן מתן יד (לא רק מן השפה ולחוץ, אלא גם) מן היד ולחוץ!...

אמנם למקבל אין נפקא-מינה כלל האם הוא נותן זאת בחיות, בעצלתיים ("פארשלאפענערהייט"), או משום שממש הכריחו אותו, שזהו לימוד זכות הכי גדול עליו... ויתירה מזו: אפי' כשהוא מאבד סלע, ומוצא אותו אחד העוסק בהפצת המעיינות חוצה, אזי מובא בספר⁵ שכאשר אחד מאבד סלע ועני מוצאו – הרי הוא (המאבד) מקיים בזה מצות נתינת צדקה.

ויתירה מזו, אפי' אם הוא מצטער על הכסף האבוד

[ואדרבה – ע"פ תורה עליו להצטער ע"כ, כיון ש"התורה חסה על ממונם של ישראל"⁶, והרי הוא אינו יודע למי יגיע הכסף, ואף אם יודע – עדיין עליו להצטער, כיון שהי' יכול לתת זאת לצדקה עם כוונה נעלית, עם רצון ותענוג וכו']

אעפ"כ, הוא מקיים בזה מצות צדקה, כפי שאומר בספרי, משום שהמקבל קיבל זאת.

– אבל אצלו הרי חסרה החיות בהנתינה, מכיון שנתן זאת בשעה שנפשו האלוקית ישנה (אמנם מאחר שגם הנפש השני' ישנה, "הצליחו" להתרים אותו...),

אבל הרי תובעים שיתן ברצון ובכוונה, ובכל כוחותיו הפנימיים.

(1) סוטה יא, רע"ב.

(4) אבות פ"ב מ"ד.

(2) ישעי' נב, יג.

(5) עה"פ תצא כד, יט. וראה לקו"ש חיי"ט עמ' 203 בהערות שם.

(3) כש"ט הוספות אות לח. ובהנסמן שם בהערה.

(6) ר"ה כז, א.

לאחרונה הם השתתקו כי התפנה כסא בממשלה...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

כעת אפשר כבר לגלות את הסוד: ישנה עכשיו כבר תוכנית – בינתיים עוד לא גלוי' כדי לא לעשות רעש בארץ – שרוצים למסור את חברון, שכם ויריחו, ורוצים לעשות את העיר העתיקה למקום של כל הדתות, והשאלה היא רק כיצד להציג אותה בגלוי באופן שכל האנשים לא יתפסו מה עושים כאן. אזי נפלו על המצאה להכניס לשמה משגיחים וכו', ושהמצב יחזור לקדמותו.

עד עתה היו עוד כמה עזי פנים שצעקו נגד הגזירה, אבל עכשיו הם נשתתקו, מדוע? כיון שלאחרונה התפנה כסא בממשלה, ומנהלים משא ומתן שלם כדי לתת את הכסא לאחד כזה שעד עתה צעק, בכדי להשתתקו, והוא יהי' שר או לכה"פ סגן-שר.

וכאשר הוא יצעק שלא ייצאו מהממשלה, לא יהי' לזה (לצעקתו) מקום כלל, כיון שעד עכשיו הוא אחז בדיוק הפוך, ובאמת הוא בעצמו לא יכול להיות בטוח בכסאו, שהרי כבר הי' לעולמים שהם הבטיחו, ולפועל לא נתנו.

שאלתי אותו, מדוע הוא הפסיק לצעוק? הוא ענה, שמנהלים אסיפות שקטות. שאלתי אותו, אולי האסיפות הם בנוגע לכסא – איזה כסא לתת לו? אזי הוא לא ענה לי מאומה, ובמילא לא יכולתי להמשיך לומר כלום.

והם חושבים שבמשך הזמן זה ירגע, ע"ד כפי שהי' בנוגע לכמה ענינים, אבל הענין שלי הוא לא להכנס לשום מחלוקת, לא עם היחיד ולא עם הציבור, מה שאני כן יכול, זה לפרסם ברבים שכל הענין ד"מיהו יהודי" בתקפו עומד, ושלא יחשבו שהמצב משתפר וכו', אלא הכל נשאר כשהי', והם לא עומדים לשנות זאת.

[. . .] הכל ענין אחד, היות וחסר בתוקף הדרוש לומר שיהודים נשארם יהודים ו"המבדיל בין ישראל לעמים" (ורק על-ידי גיור על-פי הלכה יכולים להצטרף לישראל), במילא חסר גם בתוקף הדרוש לומר בוויניגטון שארץ ישראל שייכת ליהודים, כיון ש"ברצונו נתנה לנו" וכו', בברית בין הבתרים עם אברהם.

ויהי רצון שהקב"ה יעזור שמשיח יבוא, וכפי שר' לוי יצחק מברדיטשוב אמר: רבנו של עולם תביא כבר את משיח מהר כיון שתיכף כבר לא יהי' לך למי להביאו... עכ"פ יהודים שומרי תורה ומצוות תמיד ישארו, ולעולם לא יתבטלו ח"ו, והחילוק יהי' רק בכמות, אבל באיכות הם תמיד ישארו.

(משיחת ש"פ מטו"מ ה'תש"ל - בלתי מוגה)

מי הם הליובאוויטשער'ס?

כאשר הרבי יצא בקריאה ד"לאלתר לגאולה", הי' זה בפרסום מאוד גדול, עד שכולם ידעו שה"ליובאוויטשער רבי" מדבר מאוד אודות משיח.

באותה תקופה נסעו שני יהודים ברכבת, ועברו בתחנה בה יורדים לביתו של הרבי. אמר האחד לחברו: פה גר ה"ליובאוויטשער רבי". שאלו החבר: מי הם הליובאוויטשער'ס? ענה לו היהודי בפשיטות: אלו הם היהודים שמאמינים במשיח!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מקץ ה'תשי"ג - בלתי מוגה)

"יצורים פראיים" המאמינים שמחר יכול לבוא משיח...

[כ"ק אד"ש הפסיק בפנים שוחקות ואמר:] שמעתי מאחד, שכאשר כ"ק מו"ח אדמו"ר יצא ב"קול-קורא" אודות "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", פגש האחד את חברו ושאלו: מי הם אלו ה"ליובאוויטשער"? [היות והי' זה ארבע שנים בלבד מאז שליובאוויטש הגיע לאמריקה, במילא הוא לא ידע מי הם] ענה לו השני: ליובאוויטש הם "יצורים פראיים" ("וילדע ברואים"), המאמינים שמחר יכול לבוא משיח...

מחר ממש יכול לבוא משיח.

(תרגום חפשי משיחת י"ט כסלו ה'תשכ"ח - בלתי מוגה)

כשיהודי שומע "מקץ" הוא מתעורר: אהא! זה מרמז על קץ הגאולה!

מיד כשיהודי שומע בקריאת התורה את המלה "מקץ" – הוא מתעורר: אהא! זה מרמז על קץ הגלות, וקץ הימים וקץ הימין, קץ הגאולה!

לאחמ"כ כאשר הוא קורא ושומע את ההפטרה – "ראיתי והנה מנורת זהב כולה גו" – הוא שומע מיד שמדובר בנוגע לגאולה העתידה!

(קטע משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה ה'תשנ"א - מוגה)

המדרש מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי מו"ל כתי הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל' - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

ג. וכמו-כן בענין הנגינה ומחיאת-כף:

זו אכן מסירות נפש גדולה ("א געוואלדיקע") למחוא כף בשבת – שהרי המנגדים טוענים שיש שקלא-וטריא באחרונים⁷ האם מותר למחוא-כף בשבת, ואם-כן הוא מסכן בזה את מעמדו ומצבו בתור מהדר במצוות, ומוחא כפיים בשבת... – אך אעפ"כ אל לו להסתפק בזה, אלא עליו להגיע לדרגא נעלית יותר במסירות נפש.

וכפי שזה בענין קריאת התורה בימי החנוכה, שביום הראשון הנשיא המקריב הוא נחשון בן עמינדב, אשר היתה לו המסירות נפש לקפוץ ליס⁸, שעיי"ז נבקע היס; אבל לאחמ"כ ביום הרביעי, כאשר הנשיא המקריב הי' ראובן – צריכה להתווסף דרגא נעלית יותר במס"נ.

ד. ובדקות יותר (בשבת יש לדבר בזכותם של ישראל):

הרי "שינה בשבת תענוג"⁹, ולכן יש הישנים בהתוועדות... וכך גם בשאר הענינים: ישנים בשעת התפלה, ישנים בשעת הלימוד, ועד"ז ישנים בסעודה; ובקריאת התורה הם עולים לתורה וישנים בשעת עשיית הברכות!...

והגם שהם מקיימים את מצות תפילה, עלי' לתורה, אכילה וכו' – אבל עושים זאת מתוך שינה ("שלאפנדיקערהייט"), שהרי "שינה בשבת תענוג"!

ע"כ אומרים להם, שבשבת יש בחי' "עתיק" שענינה תענוג ובה "עינא פקיחא דלא נים"¹⁰, כלומר, כל ענין השינה אינו שייך בה ונעלה ממנה לגמרי.

זו אכן לא הדרך שלהם, זו הדרך של השו"ע!

ה. והנה, כל ענינים אלו צריכים להיות בחיות. ובפרט עתה כשרוצים את משיח, שמשיח הוא המבוקש של החלל הימני.

אבל החלל השמאלי מתלבש ב"מעיל ארוך" ואומר: זו לא הדרך שלנו! אין דרכנו להכריח את הקב"ה למהר את משיח, אלא צריכים ללמוד תורה ולקיים מצות, ולהסתמך על היושר של הקב"ה, שבודאי יביא את משיח בזמן המתאים.

– זו אכן לא הדרך שלהם, זו הדרך של השולחן ערוך, של כנסת הגדולה, ושל כל יהודי המתפלל עם פירוש המלות!!

ישנו פס"ד מפורש בשולחן ערוך¹¹ שבשעת התפילה צריכים לכוון את פירוש המלות, ואפי' כשיש לו קושיא ברמב"ם שעליו לתרצה, בכל זאת הוא צריך לכוון את פירוש המלות! הבית יוסף הי' גם למדן, ולמדן גדול יותר ממנו – היו שאלות שתירצם תוך יום אחד, היו ענינים שתוך יומיים, והיו גם ענינים שהשאיר בצריך-עיון –

אעפ"כ בנוגע לתפלה הוא כתב פס"ד ברור בשו"ע שצריכים לכוון את פירוש המלות!

ו. ויתרה מזו – [הדרך שלהם] זה ההיפך מדרכו של משה רבינו בעצמו:

מוצאים אנו אצל משה רבינו, אשר למרות שהי' הלמדן הגדול ביותר – "משה קבל תורה

(7) ראה לקו"ש ח"א ע' 230 ובהנסמן שם בהע' 32. יעקב) אחרי סעודת שבת.

(8) ראה סוטה לז, א. מכילתא עה"פ שלח יד, כב. (10) זח"ג קכט, ב. וראה תר"א הוספות קיז, א. ובכ"מ. במדב"ר פי"ג, ז.

(11) או"ח רסצ"ח. שם רסק"א.

(9) י"ר עה"פ ואתחנן ד, יט. סידור האריז"ל (קול

מסיני¹² ו"כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני¹³, אעפ"כ, בהיותו בהר ארבעים יום – עסק בתפלה, כמ"ש¹⁴ "ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה גו' ואתפלל אל ה' גו'", כלומר, שהתפלל במשך ארבעים יום!

טוען הוא, שהדרך שלו היא לשבת וללמוד, ומה שישנם ענינים שצריכים להצילם – אזי, כלשון הידוע, ע"י התורה יפעל בירור בדרך מלמעלה למטה¹⁵;

ומוסיף לטעון – שמעט אור, ועאכו"כ ריבוי אור, ישרוף את החושך, ובינתיים יתוספו עוד חידושים בתורה!

והרי זה דבר פלא ("א מאדנע זאך"): משה רבינו צריך להעמיד דורות של תורה, והוא יודע שהתורה בכל הדורות הבאים תלוי בו, ובכל-זאת הוא מתעסק בתפלה...!

השמעתם פעם דבר שכזה ("אזא מין מעשה")?

ואעפ"כ אומרים שמשם התפלל, והיות שמדתו של משה היא מדת האמת¹⁶, אזי כשאומר שהתפלל – בודאי התפלל באמת!

ז. מכל זה מובן שצריכים להתפלל ולכוון את פירוש המלות בעת התפלה, וכאשר מתפללים ומכוונים את פירוש המלות – הרי זה צריך להיות לא רק על משך זמן התפלה, אלא על כל היום וכל החיים.

וכשם שבברכת "אתה חונן" הוא אינו מתכוון שיקויים רק בשעת התפלה, אלא כוונתו על כל היום וכל החיים, עד"ז בענינו, שכשאומרים "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" צריכים לכוון את פירוש המלות על כל היום ולכל החיים, וכפי שהוא מיד ממשיך "לישועתך קוינו כל היום"¹⁷.

ובאם אינו מכוון זאת – הרי זה היפך מצות התפלה, היפך השולחן ערוך!

ומה שטוען שזו לא דרכנו – אכן טענה זו היא ("ס'איז גאָר") ההיפך מדרכם של כל דורות בני"ש שהתנהגו ע"פ שו"ע: היפך דרכו של משה רבינו, עד גם היפך מדרכם של האבות שהיו לפני מתן תורה: היפך דרכו של יעקב אבינו, עד גם של יצחק ושל אברהם, ש"אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה הי", ועד"ז יצחק, ועד"ז יעקב, וכן לאחרי זה במשך כל הדורות, גם כשבני ישראל היו במצרים אזי "מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם, היו במצרים ישיבה עמהם כו"¹⁸.

[. .] ומחנכה ונרות חנוכה מגיעים ל"נרות של ציון"¹⁹,

ומחנכה מלשון חינוך²⁰, מגיעים לחינוך דבית המקדש השלישי והנצחי, במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

(12) אבות רפ"א.
 (13) ראה לקו"ש ח"ט ע' 252 הע' 20-21.
 (14) עקב ט, כה. וראה ברכות לד, א.
 (15) ראה ד"ה ת"ר נ"ח תרנ"ט (סה"מ תרנ"ט ע' קסב 48.
 (16) ראה ת"א וישב כט, ד.
 (17) ראה לקו"ש ח"כ ע' 458 ס"א.
 (18) יומא כח, ב.
 (19) יל"ש ר"פ בהעלותך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 464 הע' 48.
 (20) ת"א וישב כט, ד.

חיזוק הציפי' לביאת המשיח

מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל:

כיון שנוסף לכך שדורנו זה הוא דור האחרון של הגלות, סוף הגלות, ודור הראשון של הגאולה, התחלת הגאולה, נמצאים אנו בימי סגולה השייכים לגאולה,

– הן מצד פרשת השבוע, פרשת "מקץ", "קץ הימים" ו"קץ הימיו" (כנ"ל*), והן מצד ימי חנוכה שנקבעו על נס השמן, שהו"ע "בשמן קדשי משחתיו" (כנ"ל**), ובפרט בשבת חנוכה (ששבת¹ קשור עם גאולה²). . . –

יש להוסיף מיום ליום (כהוראת ימי חנוכה³ ש"מכאן ואילך מוסיף והולך"⁴) בהענינים המביאים את הגאולה בפועל ובגלוי.

ומהם: חיזוק האמונה התשוקה והציפי' לביאת המשיח, עד כדי כך, שנרגש אצלו שכל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא בפועל ובגלוי, ימיו חסרים, כדברי יעקב⁵ שאפילו מאה ושלושים שנה הם "מעט", כיון שעדיין לא באה הגאולה בפועל (כנ"ל***).

ועוד ועיקר: להוסיף בלימוד והפצת פנימיות התורה (ותורה בכלל – ענינו של יעקב), שמן (רזין דרזין) שבתורה, באופן שמאיר "על פתח ביתו מבחוץ", "יפוצו מענותיך חוצה", "עד דכליא רגלא דתרמודאי".

וכפשוט – ההוספה במבצע חנוכה כפשוטו, כולל גם עריכת התוועדיות של שמחה, כדעת הרמב"ם שימי חנוכה הם "ימי שמחה והלל"⁶, והוספה בקיום המנהג דנתינת מעות חנוכה⁷ וכיו"ב.

(משיחת ש"פ מקץ, שבת (ו') חנוכה, אדר ז"ז טבת ה'תשנ"ב – מוגה)

(1) ובפרט לאחרי חצות, זמן דסעודה שלישית, ששייכת במיוחד ליעקב (זח"ב פח, ב), השלישי שבאבות, שקשור עם הגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי (כנ"ל ס"י [סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 202 ואילך]).
 (2) כמודגש בשירו של יום – "מזמור שיר ליום השבת", "מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים" (תמיד בסופה).
 (3) ובאופן של פעולה נמשכת גם לאחרי ימי חנוכה – שהרי "מעלין בקודש (ועאכו"כ ש) אין מורידין" (שבת כא, ב).
 (4) שבת כא, ב.
 (5) שבשמו דוקא (ולא ע"ש אברהם ויצחק) נקרא כאר"א מישראל.
 (6) כנ"ל הערה 5 [סה"ש שם ע' 194].
 (7) ביום ראשון, ז' חנוכה, בסמיכות לתפלת מנחה והדלקת נר ח' חנוכה (החל מלפני מנחה, ובעיקר לאחרי מנחה) – נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאו"א מהאנשים והנשים והטף שיחיו, מטבע של דולר (דמי חנוכה) ושטר של דולר (לצדקה). ולמחרתו ("זאת חנוכה", לאחרי מנחה ומעריב) נתן עוה"פ כנ"ל לכל הנאספים שיחיו. (המו"ל).

(*) ס"ט בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 202. (***) ס"יא בהשיחה - שם ע' 204.
 (***) ס"ח בהשיחה - שם ע' 201.

המדור מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין
 נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה
 ת. נ. צ. ב. ה.
 י"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה